

C-222/23. sz. ügy**Az előzetes döntéshozatal iránti kérelemről a Bíróság eljárási szabályzata
98. cikkének (1) bekezdése alapján készített összefoglalás****A benyújtás napja:**

2023. április 7.

A kérdést előterjesztő bíróság:

Sofiyski rayonen sad (szófiai kerületi bíróság, Bulgária)

Az előzetes döntéshozatalra utaló határozat kelte:

2023. április 7.

Jogosult a fizetési meghagyásos eljárásban:

„Toplofikatsia Sofia” EAD

Az alapeljárás tárgya

A kérdést előterjesztő bírósághoz fizetési meghagyás pénzkövetelés miatti kibocsátása iránt benyújtott kérelem

Az előzetes döntéshozatal iránti kérelem tárgya és jogalapja

Az EUMSZ 267. cikk alapján az EUMSZ 18. cikk első bekezdésének, valamint az 1215/2012 rendelet 4. cikke (1) bekezdésének, 5. cikke (1) bekezdésének és 62. cikke (1) bekezdésének értelmezése céljából előterjesztett előzetes döntéshozatal iránti kérelem

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

1) Úgy kell-e értelmezni a polgári és kereskedelmi ügyekben a joghatóságról, valamint a határozatok elismeréséről és végrehajtásáról szóló 1215/2012/EU rendelet 62. cikkének az EUMSZ 18. cikk első bekezdésével és az EUMSZ 21. cikkel összefüggésben értelmezett (1) bekezdését, hogy

azzal ellentétes, hogy a természetes személy „lakóhelyének” fogalmát olyan nemzeti jogszabályi rendelkezésekből vezetik le, amelyek szerint a felhívott

bíróság állama állampolgárainak állandó lakcíme mindig ebben az államban van, és nem helyezhető át az Európai Unión belül másik helyre?

2) Úgy kell-e értelmezni az 1215/2012/EU rendelet 5. cikkének az EUMSZ 18. cikk első bekezdésével és az EUMSZ 21. cikkel összefüggésben értelmezett (1) bekezdését, hogy az lehetővé teszi az olyan nemzeti jogszabályi rendelkezéseket és nemzeti ítélkezési gyakorlatot, amelyek szerint valamely állam bírósága nem tagadhatja meg fizetési meghagyás olyan adóssal szembeni kibocsátását, aki ezen állam állampolgára, és akinek esetében megalapozottan vélelmezhető, hogy a bíróság nem rendelkezik joghatósággal, mert

az adós valószínűleg másik uniós államban rendelkezik lakóhellyel, ami abból az adós által a hatáskörrel és illetékességgel rendelkező hatósághoz intézett nyilatkozatból tűnik ki, amely szerint az említett másik uniós államban bejelentett lakcímmel rendelkezik? Jelentőséggel bír-e ilyen esetben, hogy mikor tették meg ezt a nyilatkozatot?

3) Amennyiben a felhívott bíróság joghatósága az 1215/2012/EU rendelet 5. cikkének (1) bekezdésétől eltérő rendelkezésből ered, úgy kell-e értelmezni az EUMSZ 18. cikknek az Alapjogi Charta 47. cikkének második bekezdésével összefüggésben értelmezett első bekezdését, hogy

azzal ellentétesek az olyan nemzeti jogszabályi rendelkezések és nemzeti ítélkezési gyakorlat, amelyek szerint bár fizetési meghagyás csak a felhívott bíróság államában szokásos tartózkodási hellyel rendelkező természetes személlyel szemben bocsátható ki, annak megállapítására, hogy az adós, ha ezen állam állampolgára, másik államban létesített tartózkodási helyet, nem kerülhet sor kizárólag az alapján, hogy az adós az Európai Unió valamely másik államában lévő bejelentett lakcímet („aktuális” lakcímet) jelentett be az előbbi államnak, ha az adós nem tudja bizonyítani, hogy teljes mértékben az utóbbi államba költözött, és nem rendelkezik lakcímmel a felhívott bíróság államának területén? Jelentőséggel bír-e ebben az esetben, hogy mikor tették meg az aktuális lakcímre vonatkozó nyilatkozatot?

4) Ha az előzetes döntéshozatalra előterjesztett harmadik kérdés első alkérdésére azt a választ kell adni, hogy kibocsátható fizetési meghagyás, akkor az 1215/2012/EU rendelet 4. cikkének a tagállamokban a polgári és kereskedelmi ügyekben a bírósági és bíróságon kívüli iratok kézbesítéséről szóló, 2020. november 25-i (EU) 2020/1784 európai parlamenti és tanácsi rendelet 22. cikke (1) és (2) bekezdésének az Alder ítéletben (C-325/11) elvégzett értelmezésével és az uniós jognak a nemzeti eljárási autonómia gyakorlása során történő tényleges alkalmazásának elvével összefüggésben értelmezett (1) bekezdése alapján lehetőség van-e arra,

hogy egy olyan állam nemzeti bírósága, amelyben az állampolgárok nem szüntethetik meg az ezen állam területén lévő bejelentett lakcímmüket, és nem helyezhetik át azt valamely másik államba, abban az esetben, ha az említett

bíróság az adós részvétele nélkül folyamatban lévő eljárásban foglalkozik egy fizetési meghagyás kibocsátása iránti kérelemmel, az adós tényleges szokásos tartózkodási helyének a végleges határozat adott ügyben történő meghozatalát megelőző megállapítása érdekében az (EU) 2020/1784 rendelet 7. cikke alapján tájékoztatást kérjen az adós bejelentett lakcíme szerinti állam hatóságaitól az adós ezen állambeli lakcíméről és az ezen állambeli nyilvántartásba vétel időpontjáról?

Az uniós jogi rendelkezések és ítélkezési gyakorlat

Az Európai Unió működéséről szóló szerződés, a 18. cikk első bekezdése és a 21. cikk

Az Európai Unió Alapjogi Chartája, a 47. cikk második bekezdése

A polgári és kereskedelmi ügyekben a joghatóságról, valamint a határozatok elismeréséről és végrehajtásáról szóló, 2012. december 12-i 1215/2012/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet, a 4. cikk (1) bekezdése, az 5. cikk (1) bekezdése és a 62. cikk (1) bekezdése

A tagállamokban a polgári és kereskedelmi ügyekben a bírósági és bíróságon kívüli iratok kézbesítéséről (iratkezelés) szóló, 2020. november 25-i (EU) 2020/1784 európai parlamenti és tanácsi rendelet, a 7. és 22. cikk

A Bíróság 2012. december 19-i Alder ítélete, C-325/11, EU:C:2012:824

A Bíróság 2021. szeptember 9-i Toplofikatsia Sofia és társai ítélete, C-208/20 és C-256/20, EU:C:2021:719; a jelen ügyben előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések némi hasonlóságot mutatnak a C-208/20. és C-256/20. sz. egyesített ügyekben a bíróság arra vonatkozó lehetőségével kapcsolatban előterjesztett kérdésekkel, hogy a fizetési meghagyás kibocsátását követően vizsgálja meg joghatóságát. A jelen esetben az alapvető különbség abban áll, hogy a bíróság a fizetési meghagyás kibocsátását megelőzően szerzett információkra kívánja alapozni joghatóságát.

A nemzeti jogszabályi rendelkezések és ítélkezési gyakorlat

Zakon za zadalzheniata i dogovorite (a kötelezettségekről és a szerződésekről szóló törvény, a továbbiakban: ZZD), a 68. cikk a) pontja

Grazhdanski protsesualen kodeks (polgári perrendtartás, a továbbiakban: GPK), a 38., 40–48., 53., 246., 282., 410., 411., 413–416., 419. és 423. cikk

Kodeks na mezhdunarodnoto chastno pravo (nemzetközi magánjogi törvénykönyv, a továbbiakban: KMChP), a 4. és 48. cikk

Zakon za grazhdanskata registratsia (a polgárok nyilvántartásáról szóló törvény, a továbbiakban: ZGR), a 3., 90., 93., 94. és 96. cikk

A Varhoven kasatsionen sad (legfelsőbb semmítőszék, Bulgária; a továbbiakban: VKS) Obshto sabranie na grazhdanskata i targovskata kolegii-jának (a polgári és kereskedelmi ügyekben eljáró tanácsok közgyűlése, a továbbiakban: OSGTK) 2014. június 18-i 4/2013. sz. értelmező határozata

A tényállás és az eljárás rövid bemutatása

- 1 A fizetési meghagyásos eljárásban a jogosult a „Toplofikatsia Sofia” EAD, egy bolgár jog szerint bejegyzett társaság.
- 2 Az adós még nem vesz részt a fizetési meghagyásos eljárásban, mivel erre csak azután kerül sor, hogy a bíróság – amennyiben joghatósággal rendelkezik – kibocsátotta a fizetési meghagyást. Az eljárást azonban a bolgár állampolgársággal rendelkező V. Z. A.-val szemben kell lefolytatni.
- 3 2023. március 6-án a jogosult a kérdést előterjesztő bíróságtól fizetési meghagyásnak az adóssal szembeni kibocsátását kérte egy abból eredő pénzkövetelés miatt, hogy az adós egy távfűtési hálózaton keresztül fűtött ingatlan (egy társasházi lakás) tulajdonosa, aki nem fizetett a szolgáltatott energiáért. A jogosult 700,61 bolgár leva (BGN) kamatokkal növelt összegét követeli a 2020. szeptember 15. és 2023. február 22. között szolgáltatott energiáért.
- 4 Az eljáró bíróság 2023 márciusában hivatalból információkat kért a népeesség-nyilvántartásból. Ezen információk szerint V. Z. A. adós egy 2000-ben nyilvántartásba vett állandó lakcímmel rendelkezik Szófiában (Bulgária), 2010. március 6. óta pedig egy, a bolgár hatóságoknál nyilvántartásba vett aktuális lakcímmel az Európai Unió egy másik tagállamában. A bolgár jog nem ad lehetőséget egy konkrét aktuális külföldi lakcím bejelentésére, hanem csak azt jegyzik fel, hogy e lakcím melyik másik államban található.

Az alapeljárásban részt vevő felek főbb érvei

- 5 A kérdést előterjesztő bíróság nem közli, hogy az alapeljárásbeli jogosult tett-e észrevételeket az előzetes döntéshozatal iránti kérelemmel kapcsolatban.

Az előzetes döntéshozatal iránti kérelem indokolásának rövid bemutatása

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett első és második kérdéstről

- 6 Az előzetes döntéshozatal iránti kérelem annak tisztázására irányul, hogy az uniós jog (különösen az 1215/2012/EU rendelet 4. cikkének (1) bekezdésében és 5. cikkének (1) bekezdésében foglalt rendelkezések, amelyek szerint a valamely tagállamban lakóhellyel rendelkező személyek kizárólag ott perelhetők, ahol a lakóhelyük van) milyen követelményeket támaszt a nemzeti bíróságokkal szemben, ha az egyoldalú eljárásban az ellenérdekű fél nem vitathatja, és

kifejezetten el sem ismerheti a felhívott bíróság joghatóságát a végleges határozat meghozatalát megelőzően. A jelen ügyben egy fizetési meghagyásos eljárásról van szó, amelyben a felhívott bíróság mindenekelőtt formai szempontból vizsgálja a jogosult (hitelező) előadását, és felhívja a kötelezettet (adóss), hogy nyilatkozzon arról, hogy vitatja-e vagy sem az érvényesített követelést. Ha az adós nem vitatja a követelést, olyan helyzetbe kerül, mint akit fizetésre köteleztek.

- 7 A kérdést előterjesztő bíróság véleménye szerint 2021. szeptember 9-i Toplofikatsia Sofia és társai ítéletében (C-208/20 és C-256/20, EU:C:2021:719) a Bíróság már megállapította, hogy a fizetési meghagyást kibocsátó bíróság nem helyezheti hatályon kívül a meghagyást, ha megállapítja, hogy az adós nem rendelkezik lakcímmel a bíróság államában. Ilyen esetben végrehajtást kell indítani, és az adós, ha a végrehajtási eljárás során tudomást szerez a kibocsátott meghagyásról, a nemzeti jogban biztosított – a VKS (legfelsőbb semmitőszék) OSGTK-jának 4/2013. sz. értelmező határozatában hivatkozott – jogorvoslattal védekezhet.
- 8 A VKS (legfelsőbb semmitőszék) OSGTK-jának az említett 4/2013. sz. értelmező határozata szerint bár a GPK 411. cikke (2) bekezdésének 4. pontjában (bulgáriai állandó lakcím) és 5. pontjában (bulgáriai szokásos tartózkodási hely) szabályozott körülmények a fizetési meghagyás kibocsátásának feltételét képezik, azokat jellegükénél fogva nem kell vizsgálni a már kibocsátott meghagyás kézbesítését megelőzően. Ha kiderül, hogy a meghagyást olyan adóssal szemben bocsátották ki, aki egyáltalán nem rendelkezik állandó lakcímmel a Bolgár Köztársaságban, a meghagyást az azt kibocsátó bíróságnak hivatalból hatályon kívül kell helyeznie. Ha azonban az adós rendelkezik belföldi állandó lakcímmel, de nem rendelkezik belföldi szokásos tartózkodási hellyel, akkor a fizetési meghagyást kibocsátó bíróság nem helyezheti hatályon kívül a kibocsátott meghagyást. A fizetési meghagyást kibocsátó bíróság ugyanis csak azt vizsgálja, hogy az adós rendelkezik-e állandó lakcímmel a Bolgár Köztársaságban, és ha ez a helyzet, akkor a szabályszerű kézbesítésre vagy más személy útján, vagy értesítés kifüggesztése útján kerülhet sor, és így nem kell vizsgálni, hogy az érintett személy belföldön rendelkezik-e szokásos tartózkodási hellyel.
- 9 A kérdést előterjesztő bíróság véleménye szerint a VKS (legfelsőbb semmitőszék) által az adós szokásos tartózkodási helyének meghatározása mint a fizetési meghagyás kibocsátásának különös nemzeti jogi feltétele tekintetében választott megoldás azért problematikus, mert rendkívül megszorító jellegű, és nem veszi figyelembe az 1215/2012 rendelet 5. cikkének (1) bekezdésében foglalt azon abszolút feltétel tényleges alkalmazását, amely szerint az Unióban lakóhellyel rendelkező adós – különleges esetektől eltekintve – kizárólag abban az államban perelhető, amelyben a lakóhelye van.
- 10 A nehézség abban áll, hogy a fizetési meghagyást gyakorlatilag mindig kibocsátják egy Bulgáriában bejelentett lakcímmel rendelkező adóssal szemben, függetlenül attól, hogy külföldi lakcímet is bejelentett-e. A nemzeti jog (a GPK 411. cikkének a ZGR 93. cikkének (1) és (2) bekezdésével összefüggésben

értelmezett (1) bekezdése) szerint ugyanis az olyan adós lakóhelyét, akivel szemben egy bolgár bíróság fizetési meghagyást bocsáthat ki, az határozza meg, hogy megállapítható-e az adós egy állandó lakcíme, a ZGR 93. cikkének (2) és (4) bekezdése szerint pedig a bolgár állampolgárok mindig Bulgária területén rendelkeznek állandó lakcímmel, amelyet akkor sem változtathatnak meg, ha másik tagállamba költöznek. Ez jelentősen megnehezíti a bolgár állampolgárok számára a szabad mozgáshoz és a lakóhely szabad megválasztásához való – az EUMSZ 21. cikkben biztosított – jog gyakorlását, mivel a letelepedés szabadságának valamely másik államban történő gyakorlása során a bolgár állampolgárok kötve maradnak Bulgária területéhez, és továbbra is kötelesek gondoskodni arról, hogy Bulgária területén átvegye valaki a leveleiket. Ellenkező esetben egy velük szemben kibocsátott fizetési meghagyás „áldozatává” válhatnak, amellyel szemben csak nehezen tudnak védekezni.

- 11 Ez az EUMSZ 18. cikkel ellentétes, az állampolgárság alapján történő esetleges „fordított” hátrányos megkülönböztetés helyzetébe hozza azokat a bolgár állampolgárokat, akik az Unió valamely másik tagállamában gyakorolták a szabad mozgáshoz való jogukat és letelepedési szabadságukat. Más uniós tagállamok Bulgáriában állandó lakóhellyel rendelkező állampolgárait ugyanis a GPK 53. cikke alapján arról a címről idézik, amelyet a bevándorlási hatóságokkal közöltek, és amely (a ZGR 3. cikke (2) bekezdésének ugyanezen törvény 93. és 94. cikkével összefüggésben értelmezett 2. pontja szerint) egy állandó és aktuális lakcímet foglal magában. Amikor más tagállamok ezen állampolgárai megszüntetik bulgáriai tartózkodásukat, kijelentik őket, és így a bolgár bíróságok arra vonatkozó joghatósága is megszűnik, hogy fizetési meghagyást bocsásson ki velük szemben. A bolgár állampolgárok ezzel szemben nem szüntethetik meg állandó lakcímküket, és továbbra is kötelesek gondoskodni arról, hogy címzettként hajlandó legyen valaki Bulgáriában átvenni az üzeneteket. Így eltérő bánásmódban részesülnek a külföldi állampolgárokhoz képest, a törvény pedig csak a közigazgatási hatóságok számára történő egyszerűsítést említi e bánásmód indokaként.
- 12 Ezen túlmenően a ZGR 94. cikkének (3) bekezdésére („A külföldön élő bolgár állampolgárok aktuális lakcímet csak annak az országnak a nevével kell bejegyezni a néesség-nyilvántartásba, amelyben élnek.”) tekintettel a bolgár állampolgároknak nincs lehetőségük arra, hogy bejelentsék a bolgár államnak a Bulgárián kívüli pontos lakcímküket, amelyen át tudják venni leveleiket. Telefonos elérhetőség hivatalos megadására vagy elektronikus kommunikációs csatorna bejelentésére sincs lehetőség. A bolgár állam gyakorlatilag megtiltja állampolgárainak olyan kapcsolattartási lehetőség megadását, amely révén a bolgár állam területén kívül elérhetők.
- 13 A fizetési meghagyásos eljárás kimenetele szempontjából, amely eljárás megindítását az adós nem láthatja előre, döntő jelentőséggel bír, hogy a meghagyást ténylegesen oly módon kézbesítsék az adósnak, amely lehetővé teszi számára az azzal szembeni védekezést. Így bírósági eljárásban érvényesíthetné jogait, e jogokat azonban jelentős mértékben korlátozza a külföldi lakcím

nyilvántartásba vételére vonatkozó rendelkezések megszorító alkalmazása és a VKS (legfelsőbb semmítőszék) OSGTK-jának 4/2013. sz. értelmező határozata, mert ezen értelmező határozat szerint a felhívott nemzeti bíróság nem tagadhatja meg fizetési meghagyás kibocsátását, ha az adós bolgár állampolgár, aki külföldi aktuális lakcímet jelentett be.

- 14 Ezért választ kell adni egyrészt arra a kérdésre, hogy összeegyeztethető-e az 1215/2012 rendelet 5. cikkének (1) bekezdésével, hogy a nemzeti bíróságok fizetési meghagyás kibocsátására vonatkozó joghatósága a lakóhely nemzeti fogalmán alapul, amely olyan állandó lakcímmel kötődik, amely nem lehet külföldön. Másrészt meg kell vizsgálni, hogy összeegyeztethető-e az említett rendelkezéssel, hogy a felhívott bíróság nem veheti figyelembe a lakóhely meghatározásához az adós aktuális bejelentett lakcímeire vonatkozó információkat, amint ezt a VKS (legfelsőbb semmítőszék) OSGTK-jának 4/2013. sz. értelmező határozata előírja.

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett harmadik kérdéstről

- 15 Rá kell mutatni arra, hogy bár a tagállamokra nézve kötelező az 1215/2012 rendelet 5. cikkének (1) bekezdésében foglalt rendelkezés (az Unióban lakóhellyel rendelkező személyeket a lakóhelyükön kell perelni), az alól van kivétel, mivel a rendelet számos különös joghatóságot ír elő különös jogviszonyok bizonyos fajtáiból eredő jogviták tekintetében. A jelen ügyben egy Szófia városában található ingatlan részére történő hőenergia-szolgáltatásra vonatkozó szerződésről van szó, és így az 1215/2012 rendelet 7. cikke 1. pontja b) alpontjának második franciabekezdése (illetve 7. cikke 1. pontjának a) alpontja) alapján a szerződés szerinti teljesítési hely megalapozza a bolgár bíróságok joghatóságát. Ez azonban nem jelenti azt, hogy e körülményt figyelembe véve a kérdést előterjesztő bíróság előtt folyamatban lévő jogvita eldöntése szempontjából irreleváns lenne az a kérdés, hogy fennáll-e a bulgáriai lakóhely.
- 16 Ennek oka, hogy a fizetési meghagyás kibocsátása a nemzeti jog szerint nem a polgári jogi jogviták rendezésére szolgáló általános eljárás, hanem egyfajta egyszerűsítés bizonyos hitelezők számára, amely csak több konkrét feltétel fennállása esetén vehető igénybe. A bolgár jog szerint e feltételek egyike az, hogy az adósnak Bulgáriában kell szokásos tartózkodási hellyel rendelkeznie. E feltétel nem az uniós jogból, hanem a nemzeti jogból következik; amennyiben azonban azt az állam vezeti be, annyiban az a hátrányos megkülönböztetés EUMSZ 18. cikkben előírt tilalmának a hatálya alá tartozik.
- 17 E körülmények között a második kérdésre csak abban a tekintetben kell választ adni, hogy a VKS (legfelsőbb semmítőszék) OSGTK-jának 4/2013. sz. értelmező határozatában kimondott azon tilalom, hogy a nemzeti bíróságok nem tekinthetik az aktuális lakcímet arra utaló valószínűsítő körülménynek, hogy az adós nem rendelkezik Bulgáriában szokásos tartózkodási hellyel, elfogadható-e arra tekintettel, hogy az „fordított” hátrányos megkülönböztetéshez vezet (EUMSZ 18. cikk). A jelen esetben a Bulgáriát elhagyó bolgár állampolgárok

hátrányos helyzetbe kerülnek, mivel az ítélkezési gyakorlat szerint kapcsolattartóval kell rendelkezniük belföldön ahhoz, hogy védekezni tudjanak egy ellenük irányuló fizetési meghagyás kibocsátásával szemben, mivel a bíróságnak nincs lehetősége arra, hogy hivatalból figyelembe vegye arra vonatkozó nyilatkozatukat, hogy lakóhelyüket valamely másik tagállamba helyezték át. Nem áll fenn viszont ilyen kötelezettség azon külföldi állampolgársággal rendelkező személyek esetében, akik Bulgáriában rendelkeznek szokásos tartózkodási hellyel, és elhagyják az országot, és akiknek kiutazásával a bolgár bíróságok fizetési meghagyás kibocsátására vonatkozó joghatósága is teljes mértékben megszűnik.

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett negyedik kérdésről

- 18 A VKS (legfelsőbb semmítőszék) OSGTK-jának 4/2013. sz. értelmező határozatában foglaltak (amelyek szerint a valamely másik tagállamban lévő aktuális bejelentett lakcím bejelentése az adós bolgár állampolgársága esetén nem képez megfelelő valószínűsítő körülményt arra vonatkozóan, hogy az adós valamely másik államban rendelkezik a fizetési meghagyás kibocsátásának eljárásjogi feltételei értelmében vett szokásos tartózkodási hellyel) elfogadása esetén a kérdést előterjesztő bíróságban felmerül a kérdés, hogy ezt az eljárási feltételt a VKS (legfelsőbb semmítőszék) tilalma ellenére vizsgálhatja-e mégis hivatalból saját uniós jogi kötelezettségeire tekintettel.
- 19 2012. december 19-i Alder ítéletében (C-325/11, EU:C:2012:824) a Bíróság megállapította különösen, hogy nem alkalmazhatók az olyan nemzeti jogszabályi rendelkezések, amelyek szerint a bírósági eljárásban részt vevő azon fél, aki a felhívott bíróság államától eltérő uniós tagállamban rendelkezik tartózkodási hellyel, köteles az előbbi államban címzettet megjelölni. A jelen esetben az ilyen szabály alkalmazási körét kell kiterjeszteni, mivel a bolgár jog szerint az adóssal szemben kibocsátott fizetési meghagyást az adós belföldi bejelentett lakcímeire kézbesítik.
- 20 A kérdést előterjesztő bíróság ezért úgy véli, hogy az Alder ítéletben megállapított azon követelmény hatékony végrehajtásának biztosítása érdekében, hogy a bírósági iratokat nem csak a felhívott bíróság államában kell kézbesíteni, a 2020/1784 rendelet 22. cikkében foglalt rendelkezés (amennyiben a jelen ügyben a meghagyás kézbesítésére is szükség van) esetlegesen megköveteli, hogy azokban az esetekben, amelyekben arra utaló támpontok állnak rendelkezésre, hogy a bolgár állampolgársággal rendelkező adós külföldön rendelkezik aktuális lakcímmel, a kérdést előterjesztő bíróság szerezzen be további információkat ezen állampolgár szokásos tartózkodási helyére vonatkozóan.
- 21 Az 1215/2012 rendelet 4. cikkének (1) bekezdésében foglalt rendelkezés – amely szerint az adóssal szemben a lakóhelyén kell perelni – tényleges alkalmazása tehát azt feltételezi, hogy az adós lakóhelyét megállapítsa az olyan nemzeti bíróság, amely főszabály szerint csak az államának területén szokásos tartózkodási hellyel rendelkező személyekkel szemben bocsáthat ki fizetési

meghagyást. A kérdést előterjesztő bíróság úgy véli, hogy mivel a nemzeti jog nem teszi lehetővé az adós Bulgárián kívüli lakcímének megállapítását, a 2020/1784 rendelet 7. cikkében biztosított külföldi címkeresési lehetőséget kell igénybe vennie.

MUNKADOKUMENTUM